

De Blå Baretter

Danmarks Internationale Veteran Organisation
Protector H.K.H. Prins Joachim

Vordingborg den 12. juni 2013

Til
Hr. Forsvarsminister Nick Hækkerup

Eft.:
Forsvarsudvalget
Veterancentret

Emne:
Tildeling af forsvarets medaljer for international tjeneste med tilbagevirkende kraft.

Bilag:
1. Den svenske veteranmedalje og opfølgning, Bilag 1.
2. Den norske medalje for deltagelse i Internationale Operationer, Bilag 2.
3. Forsvarsministerens tale ved flagdagen 2012, Bilag 3.

Ref.:
a. Veteranpolitikken af 13. Oktober 2010.
b. Cirkulære om tildeling af Forsvarets Medalje for International Tjeneste (CIR1H nr. 9401 af 01. Juli 2010.)

1. Vi i Danmarks Internationale Veteran Organisation, De Blå Baretter, vil gerne se tilbage på år 2012 og sige en stor og dybfølt tak til jer for samarbejdet i 2012.

Vi gør, alt hvad der er muligt for at deltage i alle relevante arrangementer og derved være med til at hædre og støtte nuværende og tidligere veteraner – både militære og civile. Det er med stolthed, at vi ser danskere arbejde for fred, demokrati, frihed, menneskerettigheder og med humanitær hjælp i Internationalt regi.

Vi blev alle meget stolte og glade – og delte Hendes Majestæt Dronningens nytårsbudskab, hvor også veteranerne blev direkte nævnt. Et perfekt og flot tilbageblik på året der er gået. Og i lyset af det der blev næt i 2012, blev også det, vi skal nå i 2013 sat i perspektiv. 2013 byder på mange udfordringer for vores organisation og veteransagen i det hele taget. Vi bidrager til en opdatering af veteranpolitikken, ref.a., og vil især sikre, at politikken og politikkenes udmøntning endnu bedre tager hånd om alle vores veteraner, både dem der tidligere har tjent Danmark og de kommende veteraner.

2. En del af den danske veteranpolitik er anerkendelse. Denne anerkendelse kan foregå både ved monumenter, begivenheder samlet såvel som individuelt. Veterandagen, vores nuværende monumenter og opbakningen til alle disse begivenheder viser klart, at der her er en sag, der skal følges op – og med lidt vilje også kan blive bedre og endnu mere nærværende. Vi skylder vores samfund og veteranerne at gøre det endnu bedre.

3. Vi vil gerne arbejder for at få Forsvarets medaljer gjort retroaktive, således at veteraner - helt tilbage fra 1948 - kan modtage en dansk anerkendelse for deres indsats, således at det er

indsatsen for Danmark og kampen for vores fælles værdier, der belønnes. Der må i vores forståelse ikke være nogle, der afskæres fra denne anerkendelse blot fordi det er administrativt nemt alene at anerkende fra 2010 og fremadrettet.

I lighed med vores nordiske naboer – Norge og Sverige, ref. b og c., bør vi rettelig anerkende tidligere indsats med medalje, således at en indsats for fred, demokrati og frihed belønnes ensartet uanset om denne indsats er foregået ved FN i 1948, NATO eller EU i 2013.

Sverige er gået så langt tilbage som til deres indsats under Congo og anerkender her individuelt med medaljer og Norge anerkender helt tilbage fra 1947.

4. Medaljerne til anerkendelse er et kapitel for sig selv – og vi vil her fremkomme med flere muligheder.

4.1 Der nedsættes en arbejdsgruppe som alene arbejder med anerkendelser i form af medaljer. Denne gruppe skal sikre, at der udarbejdes forslag til lov, som tillige sikre at alle militære og civile der, har ydet en international indsats for Danmark kan anerkendes. Den internationale indsats kan være i regi af Udenrigsministeriet, Forsvarsministeriet og/eller i regi af vores internationale samarbejdspartnere i FN, NATO, EU, OSCE, Røde kors eller andre Nationale organisationer, der arbejder internationalt.

4.2 Der nedsættes en arbejdsgruppe der gennemgår alle tidligere tildelinger eller afvisninger af anerkendelser – herunder diplomer og medaljer. Denne gruppe skal sikre at det samlede kompleks af anerkendelser rettes til. Findes der tildelinger af Forsvarschefens anerkendelse – som i dag rettelig vil give Forsvarets Medalje for Fortjenstfuld indsats – bør disse tilfælde indstilles til tildeling af medalje. På samme måde skal tidligere tilfælde af indstillinger til tapperhed gennemgås og revurderes i forhold til det nye sæt anerkendelser i form af medaljer. Findes det, at man i forhold til nutidig tildeling ville have give anerkendelse i form af medalje bør dette også ske for den bagudrettede indsats.

4.3 Man ændre cirkulæret om Forsvarets Medalje for International Tjeneste, ref. d., og gør tildelingen af medaljen – og dermed anerkendelsen retroaktiv tilbage til 1948. Findes der et bånd til missionen eller udsendelsen anvendes de allerede godkendte. Findes der ikke et bånd til pågældende mission eller udsendelse anvendes båndet fra Forsvarets medalje påført et stort "V", som indikere en veteran indsats. Dette "V" kan følges af et "Numeral" således at gentagne indsatser kan vises ved "numeral" igen såfremt der ikke findes bånd for missionen.

Det vil sige, at en veteran fra eksempelvis Kosovo og Afghanistan (før 2009) kan tildeles to medaljer – på samme måde som de udsendte i dag.

En udsendt til UNEF 1949 og måske Cypern – kan tildeles Medalje for International Tjeneste med V – og et 2 tal.

4.4 Uanset hvad resultaterne af ovenstående måtte blive er vores forslag, at Danmarks internationale veteranorganisation, De Blå Baretter, i lighed med vores Norske Veteranorganisation forestår arbejdet med anerkendelser og medaljer fra 1948 og frem til 2010 og at Forsvaret, som beskrevet ved lov, forestår den fremadrettede anerkendelse. Dette skulle lette den administrative byrde for Forsvaret samtidig med at vi sikre anerkendelsen af ALLE vores veteraner. Dette skulle selvfølgelig ske i nært samarbejde med

de relevante parter – således at der kontinuerligt er opbakning til og deltagelse i alle arrangementer, der anerkender og hylder vores veteraner.

5. Der er medtaget en tale fra vores Forsvarsminister fra Flagdagen i 2012, ref. e., hvor ministeren netop hylder og takker vores veteraner, hvilket er prisværdigt. Denne prisværdighed burde også udstrækkes til en dansk individuel anerkendelse i form af en medalje.

6. Vi vil stille alle vores ressourcer til rådighed for dette fremadrettede arbejde for den bagudrettede anerkendelse – idet vi mener, at anerkendelse bør ske i forhold til indsatsen og ikke i forhold til en defineret tidslinje som efter vores opfattelse ligger forkert.

Med venlig hilsen

Bjarne Hesselberg

Bilag 1.

Sverige

Belöningsmedaljer både för krigs- och fredsbruk och minnesmedaljer har funnits sedan minst 500 år tillbaka. Sedan 1992 tilldelas de som gjort internationell tjänst (tidigare kallad utlandsstyrkan) Försvarsmaktens medalj för internationella insatser.

Försvarsmaktens medalj för internationella insatser Foto: Niklas Ehlén/Combat Camera/Försvarsmakten

Nato-medalj för internationell tjänst Foto: Niklas Ehlén/Combat Camera/Försvarsmakten

Belönings- eller förtjänstmedaljer visar vad bäraren har åstadkommit genom sina insatser. I vissa fall kan en medalj tilldelas efter ett helt livs ansträngningar och i andra fall efter en enda särskilt uppmärksam handling. Medaljen visar därmed bärarens insatser i samhället.
Försvarsmaktens medalj

Försvarsmaktens medalj för internationella insatser är i brons. Den tilldelas soldater efter trettio dagars fullgjord godkänd tjänstgöring i Utlandsstyrkan och den kan tilldelas vid flera tillfällen.

Sedan 1994 har medaljen en slät baksida med namnet på insatsen och året ingraverade, till exempel KFOR 2009 eller Isaf 2009. Bandet är blått och om man fått medaljen för flera olika insatser ingår en siffra i brons att fästa på bandet eller släpspannet.

Bilag 2.

Norge:

Forsvarets medalje internasjonale operasjoner

Innstiftet 9. Oktober 2000.

Tildeles norsk militært og sivilt personell som har tjenestegjort i Forsvaret og beordret til deltakelse

i internasjonale operasjoner fra 1947 – 31. oktober 2005.

Fra 2005 utdeles den til militære observatører og til militære og sivilt personell i enkeltstående stabsledd i utenlandstjeneste.

Tildeles uten og med inntil 3 stjerner/uten og med laur bærgren.

Til deles fra 2005 med laurbærgren i gull for spesiell innsats under farefulle forhold i strid hvor vedkommen - de har vist personlig mot og dyktighet utenfor landets grenser.

Den komplette beskrivelse kan læses her:

<http://forsvaret.no/veteraner/informasjon/Documents/Medaljebilag%20-%20forum.pdf>

Bilag 3.

Tale til flagdagen 5. september 2012

Nick Hækkerups tale ved paraden på Christiansborg Slotsplads på Flagdagen den 5. september 2012.

Lige nu, mens vi er her, går danske soldater på patrulje i Helmand-provinsen i Afghanistan.

Lige nu er det omkring 35 grader i skyggen, og solen står stort set lodret på himlen og brænder løs. Det tørre støv står op fra vejen og trænger ind overalt.

Det er ekstremt varmt og svedigt - inden under hjelmen, fragmentationsvesten, oppakningen - bag beskyttelsesbrillerne.

De bærer på deres våben. Stille, opmærksomme, forrest går en soldat med en minesøger for at afsøge ruten for vejsidebomber.

Sådan gik de også for tre uger siden. Pludselig lyder er et hvislen gennem luften. Gruffeføreren for patruljen vender sig om og tror det er en af hans kammerater, der er blevet ramt af fragmenter fra en vejsidebombe.

Men i stedet er det ham selv, der er blevet beskudt. Af fjenden på lang afstand, skjult i den høje bevoksning.

Han bliver ramt, i rygsøjlen og i albuen.

Jeg besøgte ham på rigshospitalet i forrige uge...

(Hans humør er godt. Kuglen i rygsøjlen ramte heldigvis lavt. Alt tyder på han får sin førlighed igen. Han fortalte mig, at hans håb er på et tidspunkt at komme tilbage til Afghanistan. Men genoptræningen kommer til at tage lang tid.)

Jeg fortæller om den soldat, fordi flagdagen er hans dag. Det er vores soldaters dag.

I dag handler om deres mod og vilje til at løse den opgave, Danmark har givet dem.

Og i dag handler om jer der venter herhjemme - familierne.

Vi er her for at sige jer tak.

Til hverdag og i mange af livets sammenhænge er vi uenige om mange ting. Vi er røde og blå, vi er for og imod, vi er øst og vest, inde og ude, mørke og lyse.

Men når vi står foran jer, så er vi én nation.

En stolt nation

Jeres mod og jeres vilje samler os.

Som forsvarsminister har jeg det privilegium at komme rundt og møde mennesker som på den ene eller den anden måde bidrager til forsvaret af vores land og vores værdier.

Det er mennesker der er villige til at betale en meget høj pris for vores andres skyld.

Mennesker, der holder fast i, at der er ting i tilværelsen, der er vigtigere end "hvad kan jeg sikre til mig selv".

Det er ikke en nem beslutning at tage af sted.

Og det er ikke nemt at være dem der bliver tilbage.

Men vi er ikke blevet det land vi er, fordi vi har gjort det, der er nemt.

Danmark er blevet det land vi er, fordi folk som jer er parate til at gøre det, som er SVÆRT.

I løfter en af de sværeste opgaver. Og I gør det for os andre.

Som soldaten på rigshospitalet sætter I livet på spil. De fleste af jer kommer hjem som stærkere mennesker. Men nogle kommer desværre også hjem med skader. Fysiske og psykiske.

Enkelte kommer ikke hjem.

Men I tager af sted. Og jeres familier er med jer hver eneste dag.

Vores soldater gør et arbejde, der ligger langt fra den hverdag vi andre lever i.

Vi går trygt omkring. Tænker og trækker vejret frit - overvejer om mælken skal være økologisk eller ej, om den nye bil skal være med fire eller otte airbags. Vi kører ungerne til træning og henter dem fra fester, og flader ud fredag aften i sofaen.

Det gør vi, og det skal vi. Vi lever i tryghed og frihed, vores tilværelse som danskere.

Det har generationer før os kæmpet for. Det kæmper vores soldater ude i verden for.

For os der ikke er soldater, eller mor, far, bror, søster, søn, datter, mand eller kone til en soldat - for os er krig og konflikt noget, vi ser på fjernsyn hvis vi ikke zapper videre.

For os virker vores privilegerede tilværelse så selvfølgelig som luften vi indånder.

Men vi må ikke glemme. Vi må ikke tage det liv vi lever for givet. Vi må ikke tage det fantastiske samfund vi lever i for givet.

Vores frihed og tryghed er kun en generation gammel.

Det blev jeg mindet om i sidste uge, da jeg var i mindelunden sammen med de tilbageværende modstandsfolk fra anden verdenskrig.

Vi må ikke glemme at det vi har ikke kommer af sig selv.

Mens vi er her er danskere på patrulje i Helmand. Inden længe er besætningen på fregatten Ivar Huitfeldt, der er på vej til Adenbugten og Afrikas Horn for at bekæmpe pirater. Og vi har folk fra beredskabet på vej til Jordan for at passe på syriske flygtninge.

I dag hædrer vi de mennesker, der med deres indsats sikrer det liv vi lever her i landet for endnu en generation.

Jeg har fire børn.

Det er ikke så tit de gider høre på hvad jeg siger...

Men når jeg skal fortælle dem om helte, så gider de godt høre efter - og så fortæller jeg om jer.

Som land lægger vi vores børns og børnebørns frihed og tryghed i jeres hænder.

Ingen tak er for stor.

Tak.